

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XXXIV. De regulis, ad vitam piè transigendam, necessariis; qvoad hominis
cogitationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XXXIV.

*De regulis ad vitam piè
transigendam necessariis,
quoad hominis cogi-
tationes.*

VIta hominum media est, inter
vitam Angelorum, & pecorum.

Si vivit homo secundum carnem;
pecoribus comparatur: si vivit secun-
dam spiritum; Angelis sociatur.

Ut autem viam ingrediaris rectis-
simam; considerandæ sunt tuæ tibi
cogitationes, examinanda verba, tru-
tinanda facta.

Quoad cogitationes: nihil spatii
aut loci concede peccatis; sed ea, in
herbis promicantia, revelle; antequam
agantr radices.

Maturè ova contere basilisci; ne
quis draco indè profiliat; filios Baby-
lonis

lonis ad petram allide ; dum parvuli sunt.

Ne in idem peccatum sæpiùs incide : sin ; contrahes peccandi consuetudinem ; nec peccare dubitabis, Deum hominesq̃ ; nil reveritus.

Ne in animo tibi tuo ea propones ; quæ vel sint impossibilia, vel inutilia.

Nimis alta ne sapes.

Mundum, & mundana quæq̃ ; , vana esse cogita : ne nimiùm ea æstimes.

Recordare mortis : ne nimiùm eam, ad te adventuram, pertimescas. Recordare iudicii ; ut, animo instructo, coram eo possis comparere. Recordare inferni : ut devites. Recordare beatitudinis : ut intres.

Subindè magis magisq̃ ; disce tuam agnoscere miseriam : quæ ex incredulitate, & præceptorum Divinorum transgressione resultat. Abrenuncia illis : & præcepta servare omnia ananitere.

Pulsa januam misericordiæ cælestis, meritò Christi ; atq̃ve ita te humilia ;

milia; ut, si ex te quærat: *quæ creatura in his terris omnium abjectissima?* in animo respondere tuo non graveris; ego sum; propter peccata. Et si denuò ex te quærat: *quisnam in his terris thesaurus sit omnium pretiosissimus?* in animo respondere tuo non graveris; sanguis & meritum Domini mei Jesu Christi; quo à peccatis meis sum mundatus, & salus mihi acquisita.

Potissimum, *voluntariè peccare & deliberato consilio, exhorresce: veram enim fidem habere, & voluntariè peccare; magis haud consistunt, quàm ignis & aqua, agna & lupus.*

Verus esto & fidelis sincerusq; Jesu
Christi

Christi seruus; non in publicis modò congressibus, ubi verbum Dei annunciat, Sacramenta distribuuntur: sed in vita etiam reliqua, in fugiendo malo, faciendo bono.

Quòd si quod, ex carnis imbecillitate, peccatum admisisti: ociùs detestare, & præproperâ ac seriâ pœnitentia amolire.

Tantisper Deum ora, dum conscientia tua in oratione tua conq̄iescat, peccatum amarescat, & nil tibi, præter virtutem ac pietatem, dulcescat.

Ne nimiùm auram capta popularem, quæ inconstantissima.

Et quamvis digitos prætereuntium, & quorumcunq; bonorum favorem tuis videaris meruisse virtutibus: prudenter tamen & moderatissimè eo utere: ne plus incommodet, quàm odium atq̄ve contemptus.

Verè sapit, qui vulgi gratiam nec nimiùm aucupatur, nec nimiùm averfatur.

Cum-

*Cum primis animi quare
tranquillitatem: Et sorte sis
tuâ contentus.*

*Non noxium est, bonis,
quæ Deus impertit, vitæ, a-
liquid mali admisceri.*

*Blanditur Deus tibi, ut-
pote filio suo; ne desperes: ca-
stigmat te Deus; ne efferaris.*

*Auream apprehende me-
diocritatē. Necesaria qua-
re; non superflua: & semper
ad Divinam respice voluntatem; ne
tua te voluntas pesumdet.*

*Felix ille, qui in hac vi-
ta latet: Et non nisi Deo,
ac sibi, est notus.*

*Dixit quidam: quoties inter
homi-*

*homines fui ; toties minor
homo redii.*

*Facilius est domi latere ;
quàm foris se posse sufficien-
ter custodire. Qui igitur in-
tendit ad interiora & spiri-
tualia pervenire ; eũ oportet,
cum Jesu , à turba declinare.*

*Nemo securè apparet ; nisi
qui libenter latet.*

Sæpè meliores, in æstimatione ho-
minum, gravius periclitati sunt: pro-
pter nimiam confidentiam suam. Un-
dè multis utilius est, non penitus ten-
tationibus carere ; sed sæpius impu-
gnari: ne nimium securi sint; ne for-
tè in superbiam eleventur ; ne etiam
ad exteriores consolationes licentiùs
declinent.

O ! qui nunquam transitoriam læ-
titiàm quæreret ; qui nunquam cum
mundo

mundo se occuparet : quàm bonam conscientiam fervaret !

O! qui omnem vanam solitudinem amputaret ; & duntaxat salutaria ac divina cogitaret ; & totam spem suam , in Deo , constitueret : quàm magnam pacem & quietem possideret !

Nullius rei , nisi gratiæ Divinæ , inopia nimum te percellat. Gratiam Divinam expete ; & consequeris : ac externorum te penuria non affliget nimum.

Situam tibi indigentiam exprobrat Satanas ; Pauli tecum verba reputa : *nihil intulimus in mundum : & notum est ; quòd ne quid afferre ab eo quidquam possimus.* Propter hoc , sufficit nobis alimentum & operimentum.

Qui autem volunt ditari : incidunt in tentationes , & in laqueos , & in cupiditates multas stultas , & affligentes , & demergentes filios hominum in ruinam & perditionem.

M

Ora

Oracum Agur, filio Jake: *duo petii abs te, Domine! quæ ne prohibeas à me, tantisper dum vivo. Vanitatem, & rem mendacem, longè amove à me: paupertatem, aut divitias ne des mihi. Ale me cibo demensi mei; ne saturatus mentiar, ac dicam: quis est Jehova? neve, pauper factus, furer; denique abutar nomine Dei mei.*

Magis ob Dei, quàm ob tui dolo contemptum.

Si injuriam fers; perfer tranquillè: & vices.

Fama tamen mea; inqviàs, temerata est: patiar? Quidnî? patere: & famæ tuæ sat citò restituéris. Qui corpus tibi tuum putrefactum, in extremo

extremo die, olim reddet; reddet etiam famam.

Succense, indignare, rumpe te: quid commodabunt istæ tibi turbæ? nil gratius inimico tuo; quàm si videat, tantoperè te concitatum tumultuari. Potiùs pro inimicis ora: ut eos habeas vitæ æternæ cohæredes, & in regno Patris collaudatores.

Quò magis te alii extollunt; eò magis in tuis te oculis humilia: nec in ejusmodi complace tibi vanitatibus.

Qui terrestria magni non faciunt: ab Angelis cœlestibus magnificentur, & deprædicantur.

In omni opere tuo rectè, sincerè, candidè procede; nec aliena vehementiùs cura.

Nullum peccatum crede parvi faciendum. Nullum tam leve, (si leve est ullum) quin grandes pænas, & mortem provocet æternam. Ergò & minima deplora; & vitæ emendationem precare indefessus.

M 2 Vita

Vita quàm sit brevis, cogita. Omnia nostra si quis accurate consideret; instar avium volantium nos prætereunt. Vicissim nos ea quoque, perpetuo cursu prætereuntia, prætervehimur.

Quod denique gravissimum est; excogitari nullum potest remedium: nam hæc ita lege naturæ accidunt. Nimirum vitæ hujus res umbræ sunt, somnium, fumus, imposturæ. Ejusmodi vita nostra est, ô homines! qui fluxam vitam ducitis: ejusmodi in terra ludus; ut, cum non simus, nascamur: cum nati sumus, rursus dissolvamur. Insomnium sumus, minimè consistens; spectrum quoddam, quod teneri non potest; avis prætereuntis volatus; navis in mari, vestigium non habens: pulvis, vapor, ros matutinus, flos suo tempore nascens, & suo tempore marcescens. Hominis dies, sicut fœnum; tanquam flos agri, sic efflorescet.

Pensacula igitur semper; qualis vita; non

non quanta sit? Propera vivere: & singulos dies, singulas vitas puta.

Extendamus vitam: cujus & officium & argumentum, actus est. Vitæ bonum, non in vitæ spatio, ponamus; sed in usu. Potest enim fieri, imò sæpè fit; ut, qui diu vixit, parùm vixerit.

Vita ejus longissima est, cui quantumcunqve potuit, totum ipsi vacavit; nihil indè otiosum jacuit.

Quomodo fabula; sic vita: non quàm diu, sed quàm benè acta sit, refert.

Non qui plurimùm fidibus cecinit, aut oravit, aut naves gubernavit, in laude est: sed qui optimè ista fecit. Nam pulcritudo non in temporis longitudine; sed in virtute, & tempeſtiva moderatione, collocanda est.

Certè quavis in re priores partes videmus tribui non ætati longæ; sed maturitati. Nam & inter plantas eæ habentur præſtantissimæ, quæ plurimum fructus minimo tempore ferunt: & inter animalia; ex quibus, non longo temporis spatio, plurimum utilitatis

270 CONTEMPLATIONES
vita nostra percipit. Concludimus
igitur: *tempus breve, bene &
innocenter actum, peccanti
longevitati anteponendum.*

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XXXV.

*De regulis ad vitam pie
transigendam necessariis,
quoad verba.*

Quoad verba: homo mihi hæc
audi, & obedi: Illud tecum sem-
per pondera verbum, quod Christus
dixit: *dico vobis: quod de o-
mni verbo otioso, quod dixe-
rint filii hominum, reddituri
sunt rationem, in die judicii:*
quod sapientissimus Salomo: *in
multi-*